

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/65/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010282
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122010282.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného G. Y., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o žiadosti odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 29.03.2022 č. k. 2PP/27/2022-38, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17.05.2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného G. Y., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava napadnutým uznesením podľa § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 a ods. 3 Trestného zákona návrh odsúdeného G. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/XX, B. - X., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, z 08.02.2022 na podmiennečné prepustenie z výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody, a to rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 9T/60/2017 z 11. decembra 2018 vo výmere dva roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. 29T/3/2021-59 z 29. januára 2021 vo výmere šesť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, zamietol.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil konštatovaním, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmiennečného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. Okresný súd po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že návrhu odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nemožno vyhovieť. Pokiaľ ide so splnenie formálnej podmienky, táto bola splnená 09.01.2022. Na základe záverov plynúcich z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody možno konštatovať, že aj prvá materiálna podmienka bola v prípade odsúdeného splnená. Odsúdený bol počas výkonu odňatia slobody päťkrát disciplinárne odmenený (Leopoldov 2 a Hrnčiarovce nad Parnou 3), pričom nebol ani raz disciplinárne potrestaný. Správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje, v osobných veciach si udržiava primeraný poriadok a v kolektíve odsúdených nevyvoláva konflikty a je znášavlivý. Je pracovne zaradený a jeho pracovná morálka je hodnotená pozitívne. Okresný súd ďalej konštatoval, že u odsúdeného nie je splnená druhá materiálna podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode, vzhľadom na bohatú trestnú minulosť odsúdeného (odsúdený bol doposiaľ dvadsaťštyrikrát súdne trestaný) a s tým spojenú menej priaznivú resocializačnú prognózu. Preto okresný súd dospel k záveru, že nie je možné zaručiť, že po prípadnom podmiennečnom prepustení povedie riadny život.

Proti uzneseniu okresného súdu podal ihneď do zápisnice na verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený (č. I. 32 spisu), ktorú bližšie písomne odôvodnil prostredníctvom obhajkyne Mgr. Jaroslavy Krajčovičovej Šokovej (č. I. 35-37 spisu).

V písomne podanej sťažnosti uviedol, že okrem splnenia formálnej podmienky splnil aj materiálnu podmienku, že svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený súhlasí s uložením probačného dohľadu a uložením primeraných povinností a obmedzení. Ďalej uvádza, že svoje správanie oľutoval a doterajšie tresty boli pre neho ponaučením, aby po prepustení na slobodu viedol riadny život. Odsúdený sa v prípade prepustenia plánuje vrátiť na adresu svojho trvalého pobytu k svojim dvom maloletým deťom a vráti sa k práci na trvalý pracovný pomer, ktorú aj predtým vykonával. Preto záverom navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie okresného súdu zmenil tak, že návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie vyhovie.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade včas a riadne podanej sťažnosti, podľa § 192 ods. 1 písmeno a), b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup okresného súdu pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie a dospel k záveru, že tento postupoval správne a v súlade so zákonom, keď zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že sťažnosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

V napadnutom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky základné právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebolo možné vyhovieť. Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojím správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku ako aj prvú materiálnu podmienku na podmiennečné prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nesplnenie druhej materiálnej podmienky.

Sťažnostný súd si závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštandardnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018)

Okresný súd správne a v súlade so zákonom skonštatoval nesplnenie druhej materiálnej podmienky, pretože vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného, ktorý bol doposiaľ dvadsaťštyrikrát súdne trestaný, najmä za majetkovú trestnú činnosť, nemožno konštatovať ojedinelé a výnimočné zlyhanie v jeho správaní. Opakované odsúdenia svedčia o sklonocho odsúdeného páchať trestnú činnosť. Odsúdenému boli v minulosti súdmi ukladané aj iné tresty mimo nepodmiennečného trestu odňatia slobody - trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom či trest povinnej práce a odsúdený bol aj podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, pričom v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia sa neosvedčil a následne bol opätovne podmiennečne prepustený. Žiadny z týchto trestov ani podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nevedli k náprave odsúdeného. Je preto správny postup okresného súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, charakter trestnej činnosti aj resocializačnú prognózu odsúdeného. Navyše treba poukázať na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti.

K sťažnostným námietkam odsúdeného krajský súd dodáva, že napriek tomu, že odsúdený v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody preukazuje svojím správaním polepšenie, jeho zjavné kriminálne

sklony počas pobytu na slobode neumožňujú súdu dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života. Páchanie trestnej činnosti nie je u odsúdeného len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale ide o osobu, ktorá opakovane pácha trestnú činnosť. Z týchto skutočností vyplývajú vážne a dôvodné pochybnosti o tom, či možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby po vykonaní zákonom stanovenej doby, prípadne za dobré správanie vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmienené prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného, jeho doterajšieho života, charakteru a závažnosti spáchanej trestnej činnosti však ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že nebude páchať protispoločenskú činnosť a bude viesť život v súlade so spoločenskými záujmami.

Rozhodnutie o podmienenom prepustení je fakultatívnej povahy, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitéj zákonom stanovenej dobe správajú vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Krajský súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že trestná minulosť odsúdeného teda vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmieneného prepustenia. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatel'a, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život.

Krajský súd záverom dodáva, že síce podľa hodnotenia riaditeľa ústavu odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a odporučil jeho podmienené prepustenie s dohľadom, avšak považuje za nevyhnutné uviesť, že súd, ktorý rozhoduje o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je v žiadnom prípade viazaný uvádzaným záverom a odporúčaním riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody v podávaných hodnoteniach, pričom len súd je kompetentný posudzovať splnenie zákonných podmienok pre podmienené prepustenie odsúdenej osoby z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, preto sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.